

[Glensgård.]

mange penge dette forlig indbringer, så får vi et eller andet tilfældigt tal slynget ud. Men når vi spørger ministeren: hvor mange penge indbringer dette forlig netto? – vi skal jo tage hensyn til, at Dandy ikke skal betale skat af sit overskud, de 96.000 kr., som jeg nævnte før at de nu skal betale i elafgift, og der er en lang række andre følgevirkninger – så siger man fra skatte- og afgiftsministeriet: det ved vi ikke. Det ved vi ikke. Og alligevel sidder forligspartierne og siger, at vi skal holde fast på et provenu. Må jeg spørge: på hvad for et provenu? Når ikke engang de teknikere, der sidder i ministeriet og beskæftiger sig med lovgivningen, kan svare på, hvor mange kroner der kommer i kassen, hvordan kan forligspartierne så sige, at de vil holde fast på et provenu? Det er måske bare et fiktivt provenu, man vil holde fast på? Det er, som hr. Egon Jensen sagde ved første behandling sidst. . . .

Formanden:

Det må være indenrigsministeren.

Glensgård (FP):

Undskyld, indenrigsministeren sagde under første behandling sidst, da indenrigsministeren var medlem af folketinget, at det er en rigtig dårlig lovgivning. Det bedste råd er: træk den tilbage!

Formanden:

Indenrigsministeren er stadig medlem af folketinget.

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg har ikke noget at tilføje om lovforslagene til den klare redegørelse, som hr. Bollmann gav på centrum-demokraternes vegne. Det blev klart understreget, at vi naturligvis stemmer for disse ting i den ånd, hvori jeg allerede ved første behandling tilkendegav at vi ville stemme for disse ting.

Jeg forudsagde, at al den kritik, der ville komme frem, var berettiget, og det kan jeg her kun fastslå, at den er. Det har vi ikke noget at sige til. Og jeg kan også med endnu større vægt fastslå, at det sker ikke med centrum-demokraternes stemmer én gang til. Dermed nok om det.

Så vil jeg gerne gå ind på nogle af de misbrug af denne lovgivning, der har fundet sted. Jeg synes jo nok, at de, der er så bange for

parlamentslede, skulle være lidt forsigtige med selv at bidrage så kraftigt til den. Jeg vil gerne til nye medlemmer trøstende sige, at de skal ikke blive forskrækkede over, at de nu bliver præsenteret for sådan noget som det her, der kan angribes med så voldsomme argumenter, for det har der i hvert fald været hundrede gange før, lovforslag, der efter visse medlemmers mening var lige så tåbelige og kunne angribes med endnu stærkere argumenter, og det vil der komme ud i al fremtid. Jeg håber, de nye medlemmer må sidde her i mange år, så vil de opdage det. Hver gang der er et forlig, som nogen ikke er med i eller kan køre friløb i, er der ingen grænser for, hvilke tåbeligheder dette forlig indeholder. Omvendt vil man se de samme partier være med i et forlig lige magen til 2 år efter, når de sidder i regering eller sådan noget, og derefter er det ganske glimrende ting. Det skal man altså ikke tage særlig højtideligt. Det gør vælgerne i hvert fald ikke. Det har de vist ved inden for 4 år tre gange at stemme på stort set de samme politikere, som altså har optrådt så tåbeligt i skiftende situationer.

Den politiske hukommelse er vældig, vældig kort. Hvor mange kan nu huske alle de indvendinger, der var imod råenergiavgiften? De er helt bortfaldet nu. Det var nærmest ingenting. Det passer jo ikke. Der ville jo have været en summende og drønende protest, hvis vi faktisk havde indført råenergiavgiften. Deputationernes antal ville have været ti gange så stort, som det er nu. Alt det glemmer man nu, og så hæfter man sig ved en række ting, som jeg ikke betegner som småting, for jeg ved godt, at 300 kr. og 400 kr. kan være mange penge for mennesker, hvis budget er spændt i forvejen, men tror man virkelig, vi var sluppet uden om det på anden måde?

En del deltagere i debatten her, der ville hovere, eller hvad de nu ville, over centrum-demokraterne, kunne have sparet sig deres ord, hvis de blot havde hørt efter, og ikke blot det, men havde forstået, hvad det var, hr. Bollmann sagde. Hr. Bollmann sagde det nemlig ganske klart og tydeligt: vi gør da kun det her for at være med til at gøre noget andet. Og her skal jeg bare lige minde om den, jeg skal ikke kalde det advarsel, men alligevel, det, jeg gjorde opmærksom på ved første behandling, nemlig at der i dette folketing fra nu af er et flertal af partier, der ønsker at sætte ejendomsskatterne og lejeværdien af egen bolig i vejret. Det kan